

Un, dos o tres múltiples

El primer pla tècnic de la televisió digital terrestre (TDT) de l'estat espanyol fou aprovat l'any 1998 i va reservar a cada autonomia un múltiplex digital de cobertura autonòmica: aleshores els múltiples tan sols podien encabir quatre canals, però avui n'hi caben sis. El 2003, gràcies a la mediació de Josep Piqué, el govern de José María Aznar va concedir un múltiplex addicional a Catalunya, l'única autonomia que en tenia dos. El pla tècnic del 2005 va preveure la concessió d'un segon múltiplex a totes les comunitats, però fins ara només s'ha habilitat a les illes Balears, a Andalusia, a Múrcia, a Castella - la Manxa, a Madrid i al País Valencià, que el fa servir per a emetre Canal 9 en alta definició: a la resta de canals, hi duplica el senyal de Canal 9, el Nou 2 i el 24.9. És en aquest segon múltiplex on la Generalitat Valenciana podria haver normalitzat el senyal de TV3, però el govern de Francisco Camps va supeditar-ho a la concessió d'un tercer múltiplex, com només té Catalunya.

El republicà Joan Ridao va felicitar-se per "l'esforç dels promotors" i va destacar la feina de l'ex-diputat d'ERC Agustí Cerdà, present a la tribuna de convidats. En última instància, va demanar a la Generalitat Valenciana que "es convertesca, per fi, en garant de la reciprocitat", per arribar a una "pau per territoris: TV3 al País Valencià i Canal 9 a Catalunya".

Gaspar Llamazares, el portaveu d'IU, també va emfasitzar "l'impressionant suport" a la ILP, motivat per la "demanda social existent als diversos territoris autonòmics per a potenciar els mitjans de comunicació en llengua pròpia".

José Ramón Beloki, del PNB, va demanar: "Què hi ha més raonable que les possibilitats tècniques de la televisió digital afavoresquen el precepte constitucional de respecte i protecció a les diverses llengües de l'estat espanyol?"

A continuació, Montserrat Surroca, de CiU, va citar Mercè Rodoreda -"la llengua és l'ànima d'un país", va dir- i va recordar la moció aprovada per Fabra quan era alcalde.

En penúltim lloc va intervenir Jorge Fernández Díaz, diputat del PP per Barcelona, que va raonar l'abstenció del seu grup per què la ILP "mereix ser tractada" al Congrés, tot i que va apel·lar a les "sensibilitats" que desperta un tema com aquest, que "es debatrà en profunditat durant la propera legislatura".

El socialista Ferran Bono, per acabar, va proposar que "fem cas de la demanda de la ciutadania, que vol veure com més televisions en la seua llengua, millor", a més de criticar la "persecució" de Camps a ACPV. El mateix Camps que deu anys abans, a la mateixa cambra, havia home-natjat Víctor Balaguer. En català.

Sou l'únic valencià que va intervenir a la presa en consideració de la ILP "Televisió sense fronteres". Quina sensació us ha deixat aquest debat?

—N'estic molt satisfet. La ILP va recollir més de 651.000 signatures, moltes de les quals valencianes, i la cambra s'hi ha mostrat sensible. Els promotors d'aquesta iniciativa, en poden estar ben orgullosos.

—Esperàveu l'abstenció del PP?

—Dubtava si el PP s'abstindria o hi votaria en contra. El fet que Camps ja no hi siga ha afavorit l'abstenció, i també el període preelectoral que vivim aquests dies. Per al PP català resultava molt difícil de votar contra de la presa en consideració d'una iniciativa popular que compta amb el suport de 350.000 catalans. Salude aquesta posició del PP, doncs, i els convida a explorar tots els camins del consens per tal que raonem una resposta a la demanda ciutadana de poder sintonitzar TV3 al País Valencià.

—Penseu que si encara governara Camps el grup parlamentari popular hi hauria votat en contra?

—Almenys haurien tingut un debat intern molt intens, i és possible que, com una derivada d'aquesta discussió, hagueren acabat votant-hi en contra, sí. Camps ha pres mesures molt severes contra TV3, molt més que no Zaplana, que fou capaç de negociar amb Pujol no sols el manteniment de les emissions de TV3 al País Valencià, sinó fins i tot la recepció dels quatre canals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals a través de la TDT.

—És la primera ILP presa en consideració al Congrés dels Diputats. Un símptoma d'anormalitat, sobretot ara que sentim veus al carrer que demanen una democràcia més rica.

—Més enllà del contingut de la proposició de llei, tots els grups hi han estat sensibles. La majoria de les ILP ni tan sols poden superar el control de la Junta Electoral Central. Caldria rebaixar el mínim de 500.000 signatures necessàries per a presentar-ne una.

—La Generalitat Valenciana ha insistit a dir que el problema és que el govern espanyol no li ha concedit el tercer múltiplex, que encara demana.

“Si el PP valencià ho volguera, demà mateix ja es podria veure TV3”

Ferran Bono, el diputat del PSOE encarregat de defensar el sí del seu grup a la presa a consideració de la ILP, insisteix que “és una qüestió de voluntat política”.

—És que això no és cap problema! Gràcies als avanços digitals, cada vegada resulta més senzill de comprimir el senyal sense perdre qualitat: on abans cabien quatre canals, ara en caben cinc o sis, i encara n'hi cabran més. Al primer múltiplex de què disposa, la Generalitat Valenciana emet Canal 9, el Nou 2, el 24.9 i els dos canals privats d'abast autonòmic, un dels quals de la COPE i l'altre del grup Vocento. I al segon, hi ha les proves de Canal 9 en alta definició i la duplicitat del senyal del Nou 2 i del 24.9. No sols hi ha espai per a encabir-hi TV3, sinó també la televisió balear i la murciana, si hi haguera reciprocitat. De fet, un dels darrers entrebanes per tal d'aprovar la llei de l'àudio-visual fou justament aquest. Vaig participar en la ponència en qüestió i ho vàrem pactar amb CiU: n'hi havia que pretenien que els convenis de reciprocitat reberen abans el plàcet del govern central, cosa

que nosaltres no vèiem gens clara: els governs autonòmics també són estat.

—**El PP acusa el govern socialista d'haver vetat la ILP ara fa un any, cosa que ha retardat molt l'inici del tràmit parlamentari.**

—Hi havia entrebanes de tipus econòmic i la llei va arribar en un moment en què s'acabava d'aprovar la llei d'austeritat pressupostària. El govern va deixar de tramitar les proposicions de llei que implicaven una despesa econòmica, en aquest cas xifrada en centenars de milions d'euros. A les necessitats tècniques s'afegia el perjudici que es causava als actuals operadors de televisió. En tot cas, els grups polítics vam aconseguir de desbloquejar-la després de diverses converses. Trobe que el *tempo* ha estat l'oportú. Onze mesos enrere, la ILP no hauria comptat amb el suport dels dos grups majoritaris.

—**El grup popular insisteix que caldrà acordar convenis de reci-**

procitat entre les autonomies que vulguen intercanviar els respectius senyals televisius...

—...cosa que m'ha sorprès, perquè ells van ser els únics que no votaren aquest article de la llei de l'àudio-visual.

—**El PP també podria mirar d'influir en el llibre d'estil de TV3, tot vetant el mapa del temps o expressions com ara País Valencià.**

—Seria una imposició molt discutible. Com a periodista en excèdència, personalment em semblaria una barbaritat que el govern valencià dictara als altres quina línia editorial han de seguir per tal que es pugui veure una televisió o una altra. Haurien de pensar en els seus votants, molts dels quals volen tenir l'oportunitat de veure una altra televisió.

—**Penseu que hi haurà acord?**

—Sóc molt més optimista que no ho era, després de l'abstenció del PP. En tot cas, si ho volgueren, demà mateix ja es podria veure TV3 al País Valencià. És una qüestió de voluntat política, res més.

—**Seria curiós que la normalització de les emissions de TV3 al País Valencià arribara amb un govern del PP a l'estat, possiblement amb majoria absoluta.**

—Dubte que aquesta normalitat de què parlem fora possible amb un govern del PP amb majoria absoluta, malgrat la bona voluntat que expressa la seua abstenció a la presa en consideració. No oblidem quina política comunicativa caracteritza el PP valencià, esquivava amb el pluralisme informatiu. TV3 seria un canal en obert que no seguiria la línia ideològica marcada per ells. Per això dic que el problema no és tècnic, sinó polític: recordeu les adjudicacions de TDT, el conveni de Premsa Escola... Sempre d'una marcada línia conservadora, si no reaccionària.